

Regelrådets uppgift är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Klimat- och näringslivsdepartementet

Yttrande över promemoria Intäktsdelning från vindkraftsanläggningar Komplettering till betänkandet Värdet av vinden (SOU 2023:18)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

Motivering till Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner tre delaspekter i konsekvensutredningen bristfälliga. Det handlar om konkurrenspåverkan och särskilda hänsyn till små och medelstora företag som hade behövt tydliggöras samt delaspekten åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter som saknas helt. Övriga delaspekter i konsekvensutredningen anses tillräcklig redovisade. Den tidigare remitterade konsekvensutredningen ansågs bristfällig. Den aktuella kompletterande konsekvensutredningen hade förhoppning om utveckling i förhållande till det föregående förslaget och frågor kvarstår. Konsekvensutredningen som helhet anses inte uppfylla kraven.

Innehållet i förslaget

Regeringen beslutade den 7 april 2022 att ge en särskild utredare i uppgift att lämna förslag för att ge kommunerna stärkta incitament att medverka till utbyggd vindkraft och på system för att kompensera dem vars omgivning påtagligt påverkas av sådan utbyggnad (dir. 2022:27). Den 24 november 2022 fick utredningen tilläggsdirektiv (dir. 2022:135). Utredningen antog namnet Incitamentsutredningen.

Incitamentsutredningen överlämnade i april 2023 betänkandet Värdet av vinden – Kompensation, incitament, och planering för en hållbar fortsatt utbyggnad av vindkraften (SOU 2023:18). En sammanfattning av betänkandet finns i *bilaga 1* och betänkandets lagförslag finns i *bilaga 2*. Betänkandet har remissbehandlats. Remissyttrandena finns tillgängliga på regeringens webbplats (regeringen.se) och i Klimat- och näringslivsdepartementet (KN2023/03016).

Regelrådet yttrade sig (RR 2023-126) den 30 augusti 2023.

I denna promemoria, som har utarbetats av Regeringskansliet (Klimat- och näringslivsdepartementet), behandlas Incitamentsutredningens förslag om intäktsdelning till närboende. Förslaget har bearbetats och modifierats i vissa avseenden. Med anledning av detta remitteras förslaget på nytt.

Förslaget innebär att en ny lag om intäktsdelning från vindkraftsanläggningar införs. Verksamhetsutövare för vindkraftsanläggningar ska vara skyldiga att dela intäkterna från anläggningen med ägare av närliggande bostadsbyggnader. Skyldigheten att dela intäkter gäller för nya verksamheter och verksamhetsutövare för befintliga anläggningar som får ett nytt tillstånd eller ett ändringstillstånd. Vindkraftsansättning ska vara skattefri till den del ersättningen avser en privatbostad.

Lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2026.

Bedömning av delasppekter

Problembeskrivning och syftet med förslaget

Det uppges i konsekvensutredningen att Sverige behöver en kraftfull utbyggnad av ny fossilfri elproduktion. Vindkraften kan på kort sikt stå för majoriteten av denna utbyggnad. En fortsatt utbyggnad av vindkraft är därför viktig för att inte tappa takten i elektrifieringen och för att uppnå målet om nettonollutsläpp senast 2045.

Det uppges att tillstånd till vindkraftsanläggningar förutsätter en kommunal tillstyrkan. Sedan slutet av 2010-talet har såväl antalet som andelen projekt som kommuner tillstyrker minskat kraftigt. För att en tillräcklig utbyggnad av fossilfri elproduktion ska kunna komma till stånd behöver denna utveckling vändas.

Förslaget i den här promemorian syftar till att skapa lokal nytta från vindkraft och därigenom ökad lokal acceptans för en fortsatt utbyggnad av landbaserad och kustnära vindkraft.

Det uppges att i fråga om förslagets ändamålsenlighet bör det nämnas att regeringen även vidtar andra åtgärder för att främja utbyggnaden av vindkraft. Utöver förslaget i denna promemoria har regeringen i budgetpropositionen för 2025 (prop. 2024/25:1, s. 22) anvisat medel för ett kommunalt stöd till kommunerna baserat på fastighetsskatten för vindkraftsanläggningar. Det innebär att kommunerna ges ett ekonomiskt incitament för att tillstyrka vindkraftsprojekt.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår vad som föranlett förslaget och vad som önskas uppnås.

Regelrådet finner beskrivningar av problem och syfte med förslaget godtagbara.

Konsekvenser om ingen åtgärd vidtas

Det uppges i konsekvensutredningen att alternativet till att införa ett system med intäktsdelning är att inte införa några regler alls eller att införa en annan ersättningsmodell.

Det uppges att konsekvenserna av att inte vidta några åtgärder för ökad kompensation till närboende bedöms innebära att graden av kommunalt tillstyrkande av nya vindkraftsprojekt kommer att ligga kvar på dagens låga nivå eller sjunka ytterligare.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att om ingenting görs består, eller förvärras situationen med låg tillstyrkandegrad av nya vindkraftsprojekt. Förslagsställaren beskriver att den kommunala tillstyrkan av tillstånd till vindkraftsprojekt minskat kraftigt sedan 2010. Att det nämns en historisk utveckling är värdefullt och nivån på konsekvensutredningen hade kunnat höjas med en kvantifiering av minskningen.

Regelrådet finner beskrivningen av konsekvenser om ingen åtgärd vidtas godtagbar.

Alternativa lösningar

Det anges i konsekvensutredningen att ett alternativ till den modell för intäktsdelning som nu föreslås vore att, i enlighet med Incitamentsutredningens förslag¹, införa en reglering där en myndighet beslutar om vilka byggnadsägare som har rätt att ta del av intäkterna från en vindkraftsanläggning och ålägger verksamhetsutövaren att betala ersättning till dessa. Syftet med betänkandets förslag var att möjliggöra en hög grad av automatisering för den ansvariga myndigheten, verksamhetsutövare och andra berörda myndigheter och närboende samt att den ansvariga myndigheten skulle kunna besluta om vindkraftsansättning utan att behöva inhämta uppgifter från vindkraftsparkerna eller de närboende. Ett sådant system har dock visat sig komplicerat och mycket kostsamt att genomföra i praktiken.

Det anges att Incitamentsutredningen föreslog i betänkandet att Skatteverket skulle vara ansvarig myndighet². Skatteverket bedömde i sitt remissvar att förslaget innebar en engångskostnad för myndigheten om ca 21 miljoner kronor för utveckling av ett nytt it-system, årliga kostnader om ca 6 miljoner kronor för förvaltning av it-systemet samt ca 1,4 miljoner kronor för ökade personalkostnader. Kostnader relaterade till bland annat skatteupplysning och viss manuell handläggning uppskattades till ytterligare 1,4 miljoner kronor. Den information som behövdes för att Skatteverket skulle kunna besluta om vindkraftsansättning hade myndigheten inte heller tillgång till, vilket innebär att den automatisering som förutsattes i betänkandets förslag inte är möjlig.

Det anges att om en modell med ett myndighetsbeslut skulle avgiftsfinansieras riskerar den även att bli mer kostsam för verksamhetsutövarna, jämfört med en reglering utan myndighetsbeslut. Därtill skulle en viss administrativ börda kvarstå för verksamhetsutövarna även om en myndighet skulle besluta om vindkraftsansättning, till exempel med att ta fram ansökan och underlag till denna. Sammantaget bedöms därför förslaget i denna promemoria vara både effektivare och mer samhällsekonomiskt motiverad jämfört med en reglering med ett myndighetsbeslut.

Det anges att ett alternativ till ersättning till närboende är att, i stället för vindkraftsansättning, låta en större andel av vindkraftsanläggningarnas intäkter gå till så kallade bygdemedel och därmed till sådan verksamhet i lokalsamhället som skapar lokala mervärden. Detta förekommer sedan en tid, men det har inte visat sig skapa tillräcklig lokal nytta för att uppnå en ökad acceptans för vindkraftsutbyggnad

Det anges att förslaget att ägare av närliggande bostadsbyggnader ska vara skyldiga att årligen anmäla sin bostadsbyggnad till verksamhetsutövaren för att få rätt till vindkraftsansättning innebär att en administrativ uppgift läggs på de närboende. Bördan bedöms dock inte bli särskilt betungande. Alternativet vore att verksamhetsutövaren skulle ansvara för att identifiera närboende och inhämta de uppgifter som krävdes för att betala ut vindkraftsansättningen samt att hålla sig uppdaterad om eventuella förändringar av byggnaders användning, ägarförhållanden, betalningsuppgifter och liknande. En sådan ordning skulle medföra en större risk för felaktiga utbetalningar och återbetalningskrav. Den

¹ SOU 2023:18, del 1, s. 52–53

² SOU 2023:18, del 1, s. 52

administrativa bördan för närboende skulle också endast minska marginellt eftersom de fortfarande skulle behöva lämna vissa uppgifter till verksamhetsutövaren.

Regelrådet finner att förslagsställaren redovisat ett antal alternativa lösningar samt beskrivit för- och nackdelar med dessa.

Regelrådet finner beskrivningen av alternativa lösningar godtagbar.

Berörda företag

Förslaget berör i huvudsak verksamhetsutövare för vindkraftsanläggningar och närboende till vindkraftsanläggningar.

Det anges finnas ungefär 840 aktörer som äger vindkraftverk i Sverige i dag. Av den producerade vindenergin ägs 76 procent av privata vindkraftsföretag, drygt tre procent av statligt ägda Vattenfall vindkraft och tre procent av stora elförbrukare i industrin. Därutöver ägs nio procent av kommuner och regioner och tolv procent av statliga utländska företag³. Hur många och vilka av dessa som direkt påverkas av förslaget är svårt att förutsäga eftersom det framför allt är nya vindkraftsanläggningar som kommer att omfattas.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår hur många aktörer och vilken bransch som berörs. Det framgår hur stor andel av den producerade vindenergin som ägs av någon form av företag. Det är inte helt klart om de andelar av vindenergin som anges ägas av företag stämmer överens med andelar av aktörerna som är företag eller om det finns skillnader. Det är svårt att utifrån uppgifterna sluta sig till ett absolut antal företag, även om det är möjligt att få en bild att de flesta aktörerna borde vara företag. Det hade varit värdefullt om antalet företag hade kunnat uttryckas tydligare, men även befintlig beskrivning kan anses tillräcklig för att ge en ungefärlig bild. Det är en brist att det inte anges något om företagets storlek. Det är förståeligt att förslagsställaren inte kan återge hur många företag som kommer beröras direkt och det är bra att fastslå hur många som maximalt skulle kunna beröras. Indirekt berörs hela det svenska näringslivet genom förväntat kraftigt ökat behov av den samlade energiproduktionen. Regelrådet finner att beskrivningen av berörda företag kan anses tillräcklig men att det hade varit önskvärt med tydligare information om hur många företag som finns totalt i branschen och hur stora de är.

Regelrådet finner beskrivningen av berörda företag godtagbar.

Påverkan på företagets kostnader och intäkter

Det beskrivs i konsekvensutredningen att förslaget bedöms bidra till att den lokala acceptansen för vindkraft kommer att öka och att kommunerna i större utsträckning kommer att tillstyrka nya vindkraftsprojekt. Därmed antas också tillståndprocessen, inklusive samråd, kommunal tillstyrkan och miljöprövning, bli smidigare för verksamhetsutövarna. Förslaget bedöms också innebära att färre tillstånd överklagas, vilket är tids- och resurssparande för verksamhetsutövarna.

Det uppges att samtidigt kommer den föreslagna regleringen att ge upphov till en del administrativt arbete med att bedöma vilka som ska omfattas av rätten till vindkraftsansättning samt med beräkning och betalning av ersättningen. Skyldigheten för närboende att till

³ (prop. 2024/25:168, s. 10)

verksamhetsutövaren årligen anmäla sina bostadsbyggnader för att ha rätt till vindkraftsansättning bedöms underlätta verksamhetsutövarnas administrativa börda. Information om berörda bostadsbyggnaders geografiska placering finns tillgänglig i fastighetsregistret. Avståndet till dessa från vindkraftverken kan beräknas med hjälp av kartverktyg. Om inga ändringar sker i form av att byggnader förstörs eller byggnaders användning ändras, kommer arbetet med att bedöma vilka bostadsbyggnader som ger rätt till vindkraftsansättning främst vara kopplat till ett inledande tillfälle. Även ändringar i form av ägarbyten och liknande kan förekomma, men som förslaget är utformat är det ägarskapet vid utgången av intäktsåret som avgör vem som är rätt betalningsmottagare.

Det uppges att omfattningen av verksamhetsutövarns administrativa hantering av vindkraftsansättningen kommer att variera bland annat beroende på vindkraftsanläggningens utbredning och hur många ersättningsberättigade som finns i området. Den föreslagna modellen för hur vindkraftsansättning ska beräknas, med ersättningsnivåer enligt trappsteg, bedöms underlätta administrationen jämfört med Incitamentsutredningens förslag om linjärt avtagande ersättning med individuell beräkning för respektive bostadsbyggnad. Modellen innebär att verksamhetsutövarna inte behöver räkna ut exakt hur långt från ett vindkraftverk respektive byggnad ligger. Det räcker att man kan säkerställa att byggnaden ligger inom ett visst intervall. Ett visst arbete kommer dock att krävas med att hålla uppgifter uppdaterade.

Det uppges att vissa verksamhetsutövare, framför allt de större företagen, bedöms kunna sköta den administrativa hanteringen i egen kapacitet, medan andra sannolikt kommer att kunna köpa tjänsterna. Utöver arbetet med att fastställa och betala ut ersättning kan det komma att krävas kommunikation om vindkraftsansättningen från verksamhetsutövarns sida. Detta ställer krav på tydlighet och transparens, inte minst för att minska risken för domstolsprocesser som annars skulle bli ytterligare betungande för verksamhetsutövarna.

När det gäller vindkraftsansättningens storlek uppges förslaget innebära att verksamhetsutövare i de flesta fall är skyldiga att betala högst två procent av intäkten från hela anläggningens elproduktion. De tillkommande kostnaderna i form av administrativ hantering för verksamhetsutövarna bedöms vara marginella. Sammantaget bedöms kostnaderna vara väl avvägda och balanserade, särskilt mot bakgrund av att förutsättningarna för nya vindkraftsanläggningar att komma till stånd förbättras.

Det uppges att enligt förslaget ska vindkraftverkets intäkter uppskattas till ett schablonbelopp. Syftet är att förenkla beräkningen av den faktiska intäkten. Beroende på hur beräkningsmodellen relaterar till den faktiska intäkten kan förslaget få olika effekt för olika verksamhetsutövare. För att säkerställa att den uppskattade intäkten ska vara så rättvisande som möjligt ska uppskattningen göras utifrån priserna på dagenföremarknaden för det elområde där elen matas in.

Det uppges att enligt betänkandets förslag kommer den genomsnittliga kostnaden för vindkraftsansättning för en vindkraftspark i södra Sverige (SE3 och SE4) motsvara 0,9 procent av intäkterna. För en park i norra Sverige (SE1 och SE2) skulle den genomsnittliga kostnaden motsvara 0,2 procent av intäkterna. För alla parker skulle siffran bli 0,5 procent⁴. Förslaget bedömdes också innebära en ökad produktionskostnad med mellan 0,24 och 0,80

⁴ (SOU 2023:18, del 2, s. 336–339)

öre per producerad kilowattimme⁵. Den föreslagna trappstegsmodellen och dess ersättningsnivåer skiljer sig från betänkandets förslag. Bedömningen är dock att de totala kostnaderna för vindkraftsansättning enligt trappstegsmodellen kommer att vara av motsvarande storlek.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att regleringen kommer generera administrativt arbete. Det tydliggörs på vilket sätt och hur effekterna bedömts avvägda. Det är värdefullt för förståelsen av förslaget att det finns approximation av hur stor kostnaden kommer att bli jämfört med intäkterna.

Regelrådet finner beskrivningen av påverkan på företagens kostnader och intäkter godtagbar.

Påverkan på konkurrens

Det anges i konsekvensutredningen att förslaget innebär att verksamhetsutövare för vindkraftsanläggningar får en kostnad som inte belastar verksamhetsutövare av andra kraftslag. Eftersom landbaserad och kustnära vindkraft har en lägre produktionskostnad än andra kraftslag bedöms detta emellertid inte ha någon snedvridande effekt på konkurrensen mellan olika kraftslag.

Det anges att skyldigheten att dela intäkter omfattar enbart verksamhetsutövare av nya vindkraftsanläggningar eller den som har fått ett nytt eller ändrat tillstånd. Ny vindkraft kommer därför belastas med en kostnad som inte finns i fråga om befintliga vindkraftsanläggningar. Om befintliga vindkraftsanläggningar skulle omfattas av förslaget skulle det innebära att förutsättningarna för att driva en verksamhet skulle ändras i efterhand. Detta skulle sannolikt riskera att väsentligt minska investeringsintresset för framtida vindkraft i Sverige.

Förslaget uppges innebära att det blir dyrare att etablera vindkraft i tätbefolkade områden, där fler närboende kan förväntas ha rätt till vindkraftsansättning. Det kan ha en viss negativ påverkan på möjligheten att etablera vindkraft där behovet av ny elproduktion är som störst. Detta bedöms dock vägas upp av den ökade möjligheten att alls få till stånd nya projekt i sådana områden.

Det uppges att med förbättrade förutsättningar för vindkraftsetablering kommer fler företag sannolikt att vara beredda att investera i Sverige. På sikt bedöms förslaget därför kunna stärka konkurrensen inom vindkraftsbranschen.

Regelrådet efterlyste en tydligare bild av påverkan för andra berörda företag i det tidigare ärendet. Det som framhölls var vikten av en förutsebar lösning för företag som vill starta eller utveckla verksamheter vilka är i behov av energi. Det hade varit behövligt med ett resonemang om hur företag i tätbefolkade områden, där det anges att behovet av ny elproduktion är som störst, kan påverkas av den föreslagna ändringen. Regelrådet framhöll också i sitt tidigare yttrande att om förutsättningarna för kraftslagen vindkraft påverkas genom förslaget, är det möjligt att detta också påverkar förutsättningarna för andra kraftslag. Även detta hade varit motiverat att beröra, även om det inte är förslagets fokus.

⁵ SOU 2023:18, del 2, s. 293–296

Regelrådet finner beskrivningen av påverkan på konkurrens bristfällig.

Särskilda hänsyn till små och medelstora företag

Det uppges i konsekvensutredningen att den administrativa börda som den föreslagna lagen kommer att innebära för verksamhetsutövare kan relativt sett bli mer betungande för små företag än för stora. Små företag har dock ofta en närmare kontakt med närsamhället och en lokal förankring, vilket kan underlätta administration och kommunikation. Den anmälningsplikt för närboende som föreslås kommer även att underlätta verksamhetsutövarens arbete med att identifiera ersättningsberättigade. Det kan understrykas att verksamhetsutövare för mindre anläggningar, som inte är tillståndspliktiga enligt 9 eller 11 kap. miljöbalken, inte omfattas av den föreslagna lagen. Anläggningar med verk som inte är högre än 120 meter kan exempelvis vara anmälningspliktiga.

Regelrådet gör följande bedömning. Det saknas redovisning av storlek på de berörda företagen. Att undanta mindre anläggningar, som inte är tillståndspliktiga enligt 9 eller 11 kap. miljöbalken, från den föreslagna lagen kan anses vara särskild hänsyn till den som driver dessa anläggningar. Däremot är det oklart hur många av de som driver en liten anläggning som också är små eller medelstora företag. Mot bakgrund av att små och medelstora företag kan ha svårare att hantera kostnader till följd av regler kan det vara motiverat med särskilda hänsyn till små och medelstora företag. Eftersom beskrivningen av undantaget enbart är på anläggningsnivå är det emellertid inte möjligt att se om särskild hänsyn har tagits på ett sätt som kommer att ha betydelse för små företag, även om det är möjligt att så är fallet. Beskrivningen hade behövt vara tydligare.

Regelrådet finner beskrivningen av särskilda hänsyn till små och medelstora företag bristfällig.

Åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter

Det saknas specifik beskrivning av åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter.

Regelrådet gör följande bedömning. Det är i och för sig värdefullt att det går att sluta sig till att förslagsställaren försökt begränsa negativa effekter genom att mindre anläggningar som inte är tillståndspliktiga enligt 9 eller 11 kap. miljöbalken, inte omfattas av den föreslagna lagen. En brist är, som redan nämnts, att vi inte vet vilka verksamheter som har nytta av det. Det hade varit behövligt med ett tydligt resonemang kring vilka åtgärder som vidtagits. Om bedömningen är att det saknas möjlighet att vidta andra åtgärder än det nyss nämnda undantaget, exempelvis till följd av begränsat handlingsutrymme vid utformning av förslaget, skulle det behöva framgå tydligt i konsekvensutredningen.

Regelrådet finner åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter bristfällig.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Det anges att den föreslagna lagen och författningsändringen bör träda i kraft så snart som möjligt. Detta bedöms vara den 1 juli 2026.

Det anges att verksamhetsutövare för befintliga vindkraftsanläggningar bör inte omfattas av skyldigheten att dela intäkter. (Detaljerad information finns sida 34 i promemorian)

Det anges att en verksamhetsutövare för en verksamhet som får ett nytt tillstånd eller ändras ska vara skyldig att dela intäkter. (Detaljerad information finns sida 34-35 i promemorian)

En alternativ övergångsbestämmelse anges på grund utav att den föreslagna regleringen kan innebära att de verksamhetsutövare för vindkraftsanläggningar som kommunen tillstyrker enligt 16 kap. 4 § miljöbalken fram till ikraftträdandet inte kommer att omfattas av skyldigheten att dela intäkter, om tillstånd för anläggningen hinner meddelas före ikraftträdandet. Ett alternativ är att låta regleringen gälla för alla anläggningar för vilka kommunen lämnat sin tillstyrkan efter den 6 november 2025. På så sätt skulle kommunerna ges incitament att tillstyrka anläggningar redan nu. En sådan utformning av förslaget innebär dock att regleringen ges viss retroaktiv verkan.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår en tidpunkt för ikraftträdande. En förklaring till av vilket skäl tidpunkten valts hade höjt nivån på konsekvensutredningen. Samtidigt med tanke på (det aktuella, och snabbt ökande) elbehovet, kan anledningen "så snabbt som möjligt" anses tillräcklig. Med tanke på att informationsinsatser beskrevs i original remissen Värde av vinden KN2023/03016, och med förutsättning att redovisningen fortfarande är aktuellt, kan delaspekten behov av informationsinsatser anses tillräcklig.

Regelrådet finner särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Hur och när konsekvenserna kan utvärderas

Det anges i konsekvensutredningen att för att bedöma om förslaget uppfyller sina syften bör en utvärdering genomföras. Utvärderingen bör samordnas med övriga åtgärder som vidtas i syfte att förbättra förutsättningarna för en effektiv utbyggnad av vindkraft. Utvärderingen bör bland annat avse förslagets förhållande till den tekniska utvecklingen av vindkraft. Med hänsyn till etableringstiden för nya vindkraftsanläggningar bör en sådan utvärdering genomföras inom 5–7 år.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår en tidpunkt och på vilket sätt konsekvenserna kan utvärderas. Det hade höjt kvaliteten på konsekvensutredningen om utvärdering tog upp bredare aspekter av elförsörjningen, inte bara för vindkraften utan även för företag som konkurrerar med vindkraften (andra kraftslag), och de företag som är i behov av energi som förhoppningsvis kommer tillföras i högre grad, om systemet fungerar.

Regelrådet finner beskrivningen av hur och när konsekvenserna kan utvärderas godtagbar.

Överensstämmelse med EU-rätten och om förslaget går utöver minimikraven

Det anges i konsekvensutredningen att förslaget bedöms överensstämma med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att förslaget överensstämmer med EU-rätten. Det hade varit önskvärt med ett tydligt ställningstagande till huruvida förslaget går utöver EU:s minimikrav eller inte.

Regelrådet finner beskrivning förslagets överensstämmelse med EU-rätten och om förslaget går utöver minimikraven godtagbar.

Övrigt som Regelrådet vill framföra

Regelrådet har inte kunnat utläsa något annat än det som behandlats i tidigare avsnitt som varit relevant för rådets bedömning i ärendet.

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 17 december 2025.

I beslutet deltog Anna-Lena Bohm, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Roland Sigbladh och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Josefina Brzezinska.

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Josefina Brzezinska
Föredragande